

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

mål, som hr. Steen Folke har stillet vedrørende udenrigspolitiske beslutninger og EF-politik, og jeg vil derfor ikke nu gå i detaljer med den sag, kun sige, at man må kunne sondre mellem, hvad der traktatmæssigt er EF-anliggender, og hvad der ikke er det. Mange debattører har meget svært ved at acceptere, at det er en realitet i traktaten, at man kan drøfte politik, og at der er forbindelser mellem det, der sker, når man drøfter udenrigsøkonomi, og politiske vurderinger. Det er én ting, men udenrigspolitik er ikke en sag, der er hjemlet i Romtraktatens bestemmelser, og derfor ikke et anliggende, der tages beslutninger om i EF. Det er en kendsgerning, og indtil man ændrer Romtraktaten — hvad vi er imod — så vil denne kendsgerning eksistere.

Men det hindrer naturligvis ikke, at der er politisk baggrund for en række af de beslutninger, man tager i EF-Rådet, og det hindrer heller ikke, at man tager politiske hensyn, når man f. eks. afgør, om man skal forhandle videre med Spanien osv. Man må kunne indse, at der er tale om to problemkredse. Det ene er: er det noget, hvor man kan træffe bindende beslutninger, bundet af traktatmæssige bestemmelser? Det andet er: er det et område for debat, også i EF.

Formanden:

Det er altid svært at holde ro i salen, når der kaldes til afstemning. Jeg henstiller alligevel, at der bliver ro.

Nu er der for ordførere kun korte bemærkninger tilbage.

(Kort bemærkning).

Erik Holst (S):

Hr. Stetter stillede mig et spørgsmål om, hvorfor socialdemokratiet udmærket kunne gå ind for Loméaftalens samarbejde med u-lande, mens man ikke tilsvarende kunne genoptage handelsaftalerne med Spanien, idet der begge steder kunne forekomme diktaturer. I førstnævnte tilfælde, vil jeg gerne understrege over for hr. Stetter, er der tale om en bevægelse, en ændring, hvilket giver en mulighed for at vise en tilkendegivelse over for en styreform. For det andet er der tale om at give en håndsrekning til de kræfter, der går i retning af en større demokra-

tisk udvikling. I tilfældet Spanien er der ingen mulighed for i dag at konstatere, at denne udvikling er påbegyndt under det tidligere og heller ikke under det nuværende styre.

Hr. Maigaard sagde igen, at direkte valg skulle være lig med en unionsplan. Jeg sagde klart og tydeligt i mit første indlæg, at dette ikke betød, at socialdemokratiet havde taget stilling til EF's fremtidige struktur. Tværtimod står vi nu i samme situation, som vi stod i tidligere, nemlig at der ikke er sket nogen ændring med hensyn til institutionernes vægt.

Det næste spørgsmål, hr. Maigaard rejste, drejede sig om vores dagsordensforslag. Jeg er forbavset over, at hr. Maigaard her fra talerstolen kan sige: nu venter man ifølge dagsordensforslaget først en konvention om det direkte valg, derefter vil regeringen fremsætte et lovforslag her i folketinget, og så vil dette blive stemt ned af et borgerligt flertal. „Dette er teater“, sagde hr. Maigaard, direkte citeret. Hvis det — om det skulle ske, at et flertal stemte det ned — at tage hensyn til et folketingsflertal er teater, så er hr. Maigaards og min vurdering af arbejdet i folketinget meget forskellige.

Må jeg endelig sige til hr. Maigaard, at der ikke er tale om, at venstre trækker i den lange eller den korte ende af os; jeg ville være ked af, at såfremt partier tilsluttede sig vor dagsorden, ville man sige: altså er det CD, der trækker i den lange eller korte ende, det er de konservative, der trækker i den lange eller korte ende, ligervis som det ville være ejendommeligt, om hr. Maigaard skulle udsættes for det samme, hvis andre stemte for hans dagsorden.

Formanden:

En kort bemærkning er to minutter.

(Kort bemærkning).

Guldberg (V):

Jeg har kun bedt om en kort bemærkning, fordi der fra mere end én side, men sidst fra ministerens side, kom ligesom nogle fortolkninger af venstres holdning til dobbeltmandatet. Jeg ser, at ministeren ser meget tilfreds ud. Det synes jeg ikke han har grund til. Ministeren har selvfølgelig ret til at bruge sit sidste indlæg til at starte en ny debat, også til at starte en ny debat på en gal præmis. Jeg er ikke i stand til at svare, for jeg